

Дръпнѣхъ ли си ржката отъ мастилницата, катеричката наново сѣдаше на мастилницата. Следъ това тя избра като най-угодно за нея мѣсто, главата ми и спокойно си сѣдаше на нея, а по-после свикна да сѣда на рамото ми.

„Моята малка приятелка често се криеше изъ дрехитѣ ми и въ джебоветѣ на палтото ми. Когато щѣхъ да излизамъ нѣкъде извънъ квартирата си, бѣхъ принуденъ да преглеждамъ. дали тя не се скрила въ нѣкой джебъ.

„За гнѣздо ѝ поставихъ една черупка отъ ко-ковосвъ орѣхъ. Скоро катеричката почна да влече изъ стаята на съсѣда разни нѣща, парцали и др., покачваше се по изправената тояга и постла съ тѣхъ гнѣздото си.

„Но моята питомница не се успокои съ това. Скоро тя премѣсти мекото легло въ единъ жгълъ на полицата. Оттамъ го премѣсти въ джеба на палтото ми, което висѣше окачено на стѣната. Помислихъ, че най-сетне тя намѣри сгодно и добръ за-пазено мѣсто. Но какво бѣше моето очудване, кога-то единъ день пожелахъ да си обуя ботушитѣ, кои-то висѣха окачени на единъ гвоздей и забѣлѣзахъ, че въ единия отъ тѣхъ тя бѣше струпала всички парцалаци и го бѣше направила гнѣздо. Въ това ново гнѣздо тя бѣше събрала множество лъскави предмети, каквито ѝ попаднали: копчета. капсули, патрони, единъ Напразтникъ, който азъ считахъ от-давна за изгубенъ и др.

Д. Чолаковъ.

